

**Odbor územního plánování a
stavebního řádu**
Oddělení stavebního řádu

dle rozdělovníku

datum
27. 6. 2019

oprávněná úřední osoba
JUDr. Morávková Jana

číslo jednací
KUZL 36862/2019

spisová značka
KUSP 65827/2017 ÚP-Mor

Veřejná vyhláška

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu (dále též „odvolací správní orgán“) obdržel odvolání, které podal spolek **Egeria, z. s.**, Miroslav Mach, předseda spolku, IČO 22892133, Obchodní 1324, 765 02 Otrokovice (dále též jen „odvolatel I“), **Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu**, IČO 67010041, Cejl 866, 602 00 Brno (dále též jen „odvolatel II“), **Westernáci**, IČO 22740040, Nádražní 645, 768 11 Chropyně (dále též jen „odvolatel III“), proti rozhodnutí Městského úřadu Otrokovice, odboru stavební úřad (dále jen „stavební úřad“) vydanému dne 25. 7. 2017 pod č. j. SÚ/31705/2017/ZRA, sp. zn. SÚ/454/2013/ZRA. Tímto rozhodnutím stavební úřad po provedeném novém projednání věci v územním řízení **rozhodl za použití** ust. § 92 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), a podle vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení, veřejnoprávní smlouvy a územního opatření, ve znění pozdějších předpisů, **o umístění stavby**

PLAVEBNÍ KOMORA BĚLOV

na pozemku parc. č. 404/2, 486/9, 486/10, 486/12, 486/17, 571/2, 625/4, 647/1 v katastrálním území Bělov (dále jen „stavba“). Žadatelem je **Ředitelství vodních cest ČR**, IČO 679 81 801, nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Nové Město, 110 15 Praha 1, zastoupené AQUATIS a.s., IČO 463 47 526, Botanická 834/56, Veverí, 602 00 Brno 2, zastoupené Václavem Sedmíkem, U první baterie 798/13, Střešovice, 162 00 Praha 6 (dále též jen „žadatel“).

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu jako příslušný odvolací správní orgán podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a § 89 odst. 1 a § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění do 31. 12. 2017 (dále jen „správní řád“), přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a správnost rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání a na základě zjištěných skutečností rozhodl podle ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu tak, že

napadené rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 25. 7. 2017 č. j. SÚ/31705/2017/ZRA

ruší

a věc

vrací

k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal.

Účastníci řízení na něž se vztahuje rozhodnutí správního orgánu:

Ředitelství vodních cest ČR, IČO 679 81 801, nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, Nové Město, 110 15 Praha 1

Odůvodnění:

Stavební úřad vydal dne 25. 7. 2017 č. j. SÚ/31705/2017/ZRA územní rozhodnutí, kterým umístil výše uvedenou stavbu, pro umístění a projektovou přípravu stanovil podmínky a vymezil území dotčené vlivem stavby. Proti tomuto rozhodnutí podaly odvolání výše uvedené subjekty - odvolatel I, odvolatel II a odvolatel III.

Odvolatel I:

- dle odvolatele nebyl dodržen postup v navazujícím řízení dle § 9b zákona o posuzování vlivů na životní prostředí a dále odvolatel namítá vady závazného stanoviska EIA
- v průběhu řízení zahájeného dne 2. 1. 2013 došlo k podstatné novele zákona o posuzování vlivů na životní prostředí (od 1. 5. 2015), jenž v § 9b stanovuje zvláštní podmínky pro informování účastníků a veřejnosti. Tento postup nebyl dle odvolatele dodržen
- odvolatel nesouhlasí se závazným stanoviskem EIA ze dne 13. 4. 2017, č. j. 21545/ENV/17 a žádá jeho přezkum podle § 149 odst. 4 a 5 správního řádu, a to z následujících důvodů
- po vydání stanoviska EIA ze dne 10. 12. 2010 se ukázalo, že řada jeho podmínek je z hlediska ochrany životního prostředí nepoužitelná z důvodu nicotnosti, neuskutečnitelnosti, duplicitu a rozpor s právními předpisy a závaznými dokumenty, případně pro změnu místních podmínek
- dále v odvolání odvolatel I podrobně vyspecifikoval a číselně označil (dle stanoviska EIA) vady podmínek vyplývajících z uvedeného stanoviska dle druhu tvrzené vady – nicotné podmínky (1, 16, 18, 42, 43); neuskutečnitelné podmínky (2, 3, 41); duplicita, rozpor s právními předpisy, či závaznými dokumenty (6, 8, 9, 11, 12, 13, 17, 21, 23, 32, 33, 38); změna místních podmínek (10, 15)
- odvolatel I dále shrnul, že většina podmínek stanoviska EIA je prakticky nepoužitelná a vyzdvihl podmínky č. 2 a 41, které zajišťovaly výstavbu rybího přechodu, jenž byl prakticky jediným kompenzačním opatřením
- dle odvolatele I zrušení tohoto opatření představuje zásadní změnu a vyvolává otázku, zda je správné, aby záměr za takto nevýhodných okolností z hlediska životního prostředí obdržel souhlasné závazné stanovisko. Dle názoru odvolatele I zde existuje možnost realizovat rybí přechod na levém břehu, případně na horním konci jezové zdrže, při jezu Kroměříž a tyto alternativy nebyly dle něj hodnověrně vyloučeny
- odvolatel I tedy navrhuje závazné stanovisko EIA zrušit a podrobit záměr novému posouzení za účasti veřejnosti.

Odvolatel II:

- namítá nedodržení postupu v navazujícím řízení, který je stanoven v ust. § 9b zákona č. 100/2001 Sb.
- rozhodnutí napadá v celém rozsahu
- odvolatel II uvádí, že je nutné, aby stavební úřad veřejnou vyhláškou umožnil vstup do územního řízení jakémukoliv spolku, který by se do řízení v prvostupňové fázi mohl přihlásit, včetně Děti Země
- odvolatel II nesouhlasí s vypuštěním rybího přechodu, který byl nejdůležitějším kompenzačním opatřením v rámci procesu EIA. Domnívá se, že pokud není možné rybí přechod skutečně postavit u plavební komory, pak lze jeho realizaci uložit jinde, např. na druhém břehu řeky nebo u jezu Kroměříž
- odvolatel II žádá přezkum všech závazných stanovisek postupem dle § 149 odst. 4 správního řádu, tzn., aby stavební úřad zajistil, že všechna závazná stanoviska, která jsou podkladem pro umístění stavby, byla nadřízenými orgány přezkoumána, a to z hledisek formálních a věcných, aby bylo dáno na jisto, že byla vydána v souladu se zákonem
- poté odvolatel II uvedl, že splňuje podmínky dle § 3 písm. i) bod 2 zákona č. 100/2001 Sb., pro účast v řízení, neboť předmětem jeho činnosti je mj. ochrana životního prostředí, hlavní činností není podnikání a ani jiná výdělečná činnost a existují déle než tři roky a odkázal na stanov y a další údaje ve veřejném rejstříku.

Odvolatel III:

- Žádá, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno
- uvádí, že je spolkem, jehož hlavním posláním je dle stanov ochrana přírody a krajiny a k cílům patří také ochrana životního prostředí a veřejného zdraví. Odvolatel III odkázal na údaje ve veřejném rejstříku
- v řízení mělo být postupováno dle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, a stavební úřad měl odvolatele III o navazujícím řízení postupem dle § 9b uvedeného zákona informovat, zveřejnit zákonem stanovené podklady a stanovit přiměřenou lhůtu pro vyjádření. Tento postup nebyl dle odvolatele dodržen (odvolatel odkázal na Metodický pokyn Ministerstva pro místní rozvoj a Metodickou příručku pro stavební úřady s odkazem na příslušnou internetovou stránku, metodiku MŽP)
- nesouhlasí s vypuštěním realizace rybního přechodu, jenž byl důležitým kompenzačním opatřením. Odvolatel III se domnívá, že pokud není možné rybní přechod vystavět u plavební komory, pak lze jeho realizaci jako vhodné kompenzační opatření uložit jinde, například na druhém břehu řeky, nebo případně dále proti proudu u jezu Strž, který se nachází severně od Kroměříže
- odvolatel III požádal o přezkum všech závazných stanovisek.

Stavební úřad podle § 86 odst. 2 správního řádu zaslal stejnopis podaného odvolání všem účastníkům, kteří se mohli proti rozhodnutí odvolat, a vyzval je, aby se k němu vyjádřili. Vzhledem k tomu, že stavební úřad neshledal podmínky pro zrušení nebo změnu rozhodnutí podle § 87 správního řádu, předal spis odvolacímu správnímu orgánu se svým stanoviskem, ve kterém kromě skutečností prokazujících včasnost a přípustnost odvolání uvedl, že všechny písemnosti doručoval v souladu se zákonem řádně veřejnou vyhláškou a všichni účastníci řízení včetně veřejnosti byli poučeni o možnosti a způsobu uplatnění jejich procesních práv.

Vzhledem ke skutečnosti, že dne 1. ledna 2018 nabyl účinnosti zákon č. 225/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony, který ve svém článku II. Přechodná ustanovení v bodu č. 10 stanoví, že správní řízení, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů, postupoval jak stavební úřad v řízení a při vydání rozhodnutí, tak i odvolací správní orgán v odvolacím řízení a při vydání tohoto rozhodnutí podle dosavadního právního předpisu, tj. podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění platném a účinném do 31. 12. 2017 (dále jen „stavební zákon“).

Dne 1. dubna 2015 nabyl účinnosti zákon č. 39/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, který v části první článku II. Přechodná ustanovení v bodu č. 2 stanoví, že na navazující řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se použijí § 9a odst. 4 a 5 a § 9b až 9d zákona č. 100/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti. Do 30 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona zajistí správní úřad příslušný k vedení navazujícího řízení zahájeného přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zveřejnění informací podle § 9b odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, které dosud nebyly zveřejněny, pokud již neuplynula lhůta pro uplatnění závazných stanovisek dotčených orgánů, námitek účastníků řízení a připomínek. Soudní řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

Posouzení včasnosti a přípustnosti odvolání

Spolek Egeria, z. s. (odvolatel I) byl účastníkem územního řízení dle ust. § 85 odst. 2 písm. c) stavebního zákona jako osoba, o které tak stanovil zvláštní právní předpis. Napadené rozhodnutí mu bylo doručeno veřejnou vyhláškou dne 11. 8. 2017, odvolání bylo podáno v elektronické podobě (e-mailem opatřeným uznávaným elektronickým podpisem dle zákona č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce, v platném znění) dne 28. 8. 2017. Vzhledem k tomu, že 15. den (26. 8. 2017) připadl na sobotu, připadl poslední den lhůty pro podání odvolání dle ust. § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu na den 28. 8. 2017. **Odvolání bylo podáno účastníkem řízení a včas, jedná se odvolání řádné.**

Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu (odvolatel II) podal odvolání dle ust. § 9c odst. 4 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon EIA“), dle kterého

odvolání proti rozhodnutí vydanému v navazujícím řízení může podat také dotčená veřejnost uvedená v § 3 písm. i) bodě 2 (právník osoba soukromého práva, jejímž předmětem činnosti je podle zakladatelského právního jednání ochrana životního prostředí nebo veřejného zdraví, a jejíž hlavní činností není podnikání nebo jiná výdělečná činnost, která vznikla alespoň 3 roky před dnem zveřejnění informací o navazujícím řízení podle § 9b odst. 1, případně před dnem vydání rozhodnutí podle § 7 odst. 6, nebo kterou podporuje svými podpisy nejméně 200 osob), a to i v případě, že nebyla účastníkem řízení v prvním stupni. Napadené rozhodnutí mu bylo doručeno veřejnou vyhláškou dne 11. 8. 2017, odvolání bylo podáno v elektronické podobě (e-mailem opatřeným uznávaným elektronickým podpisem dle zákona č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce, v platném znění) dne 28. 8. 2017. Vzhledem k tomu, že 15. den (26. 8. 2017) připadl na sobotu, připadl poslední den lhůty pro podání odvolání dle ust. § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu na den 28. 8. 2017. **Odvolání bylo přípustné a včasné, jedná se odvolání řádné.**

Westerňáci (odvolatel III) podal odvolání dle ust. § 9c odst. 4 zákona č. 100/2001 Sb., posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon EIA“), dle kterého odvolání proti rozhodnutí vydanému v navazujícím řízení může podat také dotčená veřejnost uvedená v § 3 písm. i) bodě 2 (právník osoba soukromého práva, jejímž předmětem činnosti je podle zakladatelského právního jednání ochrana životního prostředí nebo veřejného zdraví, a jejíž hlavní činností není podnikání nebo jiná výdělečná činnost, která vznikla alespoň 3 roky před dnem zveřejnění informací o navazujícím řízení podle § 9b odst. 1, případně před dnem vydání rozhodnutí podle § 7 odst. 6, nebo kterou podporuje svými podpisy nejméně 200 osob), a to i v případě, že nebyla účastníkem řízení v prvním stupni. Napadené rozhodnutí mu bylo doručeno veřejnou vyhláškou dne 11. 8. 2017, odvolání bylo podáno v elektronické podobě (e-mailem opatřeným uznávaným elektronickým podpisem dle zákona č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce, v platném znění) dne 28. 8. 2017. Vzhledem k tomu, že 15. den (26. 8. 2017) připadl na sobotu, připadl poslední den lhůty pro podání odvolání dle ust. § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu na den 28. 8. 2017. **Odvolání bylo přípustné a včasné, jedná se odvolání řádné.**

Vzhledem k čl. XLII bodu 1. Přechodných ustanovení zákona č. 225/2017 Sb. (účinnost 1. 1. 2018), dle kterého se správní řízení zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů a čl. II bodu 1. Přechodných ustanovení zákona č. 176/2018 Sb. (účinnost 1. 11. 2018), dle kterého zahájená řízení, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona č. 500/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončil odvolací správní orgán odvolací řízení dle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění do 31. 12. 2017.

Dle ust. § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.

Dle ust. § 149 správního řádu Rozhodnutí podmíněné závazným stanoviskem (1) Závazné stanovisko je úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Správní orgány příslušné k vydání závazného stanoviska jsou dotčenými orgány. (2) Správní orgán usnesením přeruší řízení, jestliže se dozvěděl, že probíhá řízení, v němž má být vydáno závazné stanovisko. (3) Jestliže bylo v průběhu řízení o žádosti vydáno závazné stanovisko, které znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí správní orgán další dokazování a žádost zamítne. (4) Jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska. Tomuto správnímu orgánu zasílá odvolání spolu s vyjádřením správního orgánu prvního stupně a s vyjádřením účastníků. Po dobu vyřizování věci nadřízeným správním orgánem správního orgánu, který je příslušný k vydání závazného stanoviska, lhůta podle § 88 odst. 1 neběží. (5) Nezákoně závazné stanovisko lze zrušit nebo změnit v přezkumném řízení, k němuž je příslušný nadřízený správní orgán správního orgánu, který vydal závazné stanovisko. Jestliže správní orgán při své úřední činnosti zjistí, že jiný správní orgán učinil nezákoně závazné stanovisko, dá podnět správnímu orgánu příslušnému k přezkumnému řízení a vyčká jeho rozhodnutí. (6) Zrušení nebo změna závazného stanoviska je v případě, že rozhodnutí, které bylo závazným stanoviskem podmíněno, již nabylo právní moci, důvodem obnovy řízení.

Zejména s přihlédnutím k výše uvedeným ustanovením správního řádu odvolací správní orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání.

Shrnutí předchozího projednání věci odvolacím správním orgánem

Stavební úřad vydal dne 30. 3. 2016 pod č. j. SÚ/13296/2016/KRN rozhodnutí, kterým za použití ust. § 149 odst. 3 zákona správního řádu zamítl žádost žadatele o umístění stavby z důvodu existence závazného stanoviska, které znemožňuje žádosti vyhovět. Ve stručnosti lze konstatovat, že v podmínkách, které vzešly z procesu posuzování vlivů na životní prostředí a staly se součástí závazného stanoviska dotčeného orgánu na úseku ochrany tohoto veřejného zájmu (dále jen „závazné stanovisko EIA“) byl mimo jiné požadován způsob napojení Širokého potoka bez zatrubnění a vybudování rybiho přechodu v souvislosti se stavbou na obou stranách toku. Tato podmínka nebyla splněna zapracováním v DUR (dokumentace pro vydání územního rozhodnutí). Žadatel se proti zamítnutí žádosti odvolal a mimo jiné ve smyslu ust. § 149 odst. 4 správního řádu napadl nezákonnost a věcnou nedůvodnost stanoviska EIA a ověřovacího stanoviska EIA, a to ve vztahu ke stanovení podmínky č. 2 stanoviska Ministerstva životního prostředí č. j. 102417/EENV/10, ze dne 10. 12. 2010, která byla jako podmínka č. 1 stanovena v ověřovacím stanovisku Ministerstva životního prostředí dne 19. 11. 2015 č. j. 51535/ENV/15. Požádal, aby v odvolacím řízení bylo od nadřízeného správního orgánu vyžádáno potvrzení či změna stanoviska EIA a ověřovacího stanoviska EIA. Žadatel měl za to, že stanovení předmětné podmínky bylo zejména v rámci ověřovacího stanoviska EIA provedeno formalisticky, bez řádného zjištění skutkového stavu Širokého potoka a existujícího způsobu jeho napojení. Dále uvedl, že Široký potok je zatrubněn, a to do dolní vody a nebude tedy docházet k realizaci přelozky z horní do dolní vody. Problematika toku z horní do dolní vody je tedy již vyřešena existujícím stavem. Napojení Širokého potoka není technicky možné realizovat bez zatrubnění. Dolní úsek Širokého potoka není vhodný pro migraci či osídlení rybami, protože je degradován nedostatkem průtoku a zaústěním vody z trubního odlehčení kanalizace Kvasice. Pomineme-li tedy technickou nemožnost zaústění bez zatrubnění, je rovněž tak nutno poukázat na bezúčelnost této podmínky ve vztahu k budování rybiho přechodu. Dotčený Široký potok je z pohledu migrace zcela bezvýznamnou lokalitou, která nemůže sloužit nejen k vytírání ryb (jakožto cíl migrace ryb), ale ani k samotnému přežití ryb. K prokázání této skutečnosti žadatel odkázal na obsah správního spisu, jím doloženou projektovou dokumentaci a zejména na posudek Ing. Radomíra Foukala č. 13047 „Plavební komora Bělov, napojení Širokého potoka na řeku Moravu“ ze dne 31. 10. 2013. Realizaci záměru nebyla dle žadatele jakkoli dotčena podmínka č. 31 ověřovacího stanoviska EIA. Samotná stavba v žádném případě nevytváří bariéru pohybu ryb a vodních živočichů ve vztahu k Širokému potoku. Široký potok je v současném stavu pro pohyb ryb neprůchodný, a to v důsledku existujícího napojení prostřednictvím spadiště vody. Nyní na tomto potoce neexistuje rybí přechod, neexistuje jakákoli migrace ryb (jak výše uvedeno i z důvodu degradace toku) a realizací stavby tak nedojde žádným způsobem k narušení migrace ryb či vzniku bariéry pohybu ryb..... Ministerstvo životního prostředí se ve věci č. j. 24883/ ENV/14, 565/570/14, sp. zn. 570/000372/A/10x (rozhodnutí o povolení výjimek) ztotožnilo s výše uvedenou argumentací o technické nemožnosti realizovat napojení Širokého potoka bez zatrubnění. Žadatel navrhl zrušení podmínky č. 2 stanoviska Ministerstva životního prostředí č. j. 102417/EENV/10, ze dne 10. 12. 2010, která byla jako podmínka č. 1 stanovena v ověřovacím stanovisku Ministerstva životního prostředí dne 19. 11. 2015 č. j. 51535/ENV/15. Poté žadatel doplnil své odvolání o informaci, že dne 16. 5. 2016 vydal Městský úřad Kroměříž, odbor životního prostředí, pod č. j. MěÚKM/031878/2016, změnu vyjádření k posudku vlivu záměru na životní prostředí pro záměr „Plavební komora Bělov“, kterým bylo změněno jeho původní vyjádření ze dne 5. 8. 2010 č. j. MěÚKM/047733/2010. Dle nového vyjádření není nadále požadováno napojení Širokého potoka bez zatrubnění a vybudování rybiho přechodu v souvislosti s tímto tokem. Odvolací správní orgán v předchozím projednání na základě odvolání žadatele vyžádal od nadřízeného správního orgánu (Ministra životního prostředí) dotčeného orgánu EIA potvrzení či změnu stanoviska EIA a ověřovacího stanoviska EIA ve smyslu ust. § 149 odst. 4 správního řádu.

Ministr životního prostředí rozhodnutím č. j. 3453/M/16/86702/ENV/16 spis. zn. P/3433 ze dne 10. 12. 2016 rozhodl podle ust. § 149 odst. 5 správního řádu tak, že zrušil závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí ze dne 19. 11. 2015, č. j. 51535/ENV/15 a to z důvodu jeho rozporu se zákonem. Vzhledem k tomu, že bylo Ministrem životního prostředí zrušeno závazné stanovisko EIA, jež bylo důvodem pro zamítnutí žádosti o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby ve smyslu ust. § 149 odst. 3 správního řádu, odvolací správní orgán rozhodnutím č. j. KUZL 10433/2017 ze dne 8. 2. 2017, sp. zn. KUSP 48758/2016 ÚP-Mor s použitím ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu rozhodnutí stavebního úřadu o zamítnutí žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby zrušil a věc mu vrátil k novému projednání se závazným právním názorem: *“správní orgán poté, co bude v projednávané věci vydáno Ministerstvem životního prostředí jako dotčeným orgánem na úseku posuzování vlivu záměru na životní prostředí nové závazné stanovisko v souladu s výše uvedeným rozhodnutím Ministra životního prostředí, ve věci v souladu se správním řádem, stavebním zákonem, závaznými stanovisky dotčených orgánů a ostatními příslušnými právními předpisy rozhodne”.*

Shrnutí postupu stavebního úřadu a odvolacího správního orgánu v novém projednání věci

Poté, co byly žadatelem v novém projednání věci doloženy doklady požadované stavebním úřadem - závazné stanovisko k ověření souladu MŽP ze dne 13. 4. 2017, č. j. 21545/ENV/17 a aktualizované doklady (vyjádření) vlastníků technické a dopravní infrastruktury a stanoviska dotčených orgánů, u kterých skončila jejich platnost, vyrozuměl stavební úřad účastníky řízení o tom, že územní řízení pokračuje a nařídil k projednání návrhu veřejné ústní jednání na den 18. 7. 2017. Stavební úřad účastníky řízení, veřejnost a dotčené orgány v oznámení poučil o možnosti, způsobu a lhůtě uplatnění jejich procesních práv (námitek, připomínek a stanovisek). Žadatel zajistil, aby informace o jeho záměru a o tom, že podal žádost o vydání územního rozhodnutí, byla bezodkladně poté, co bylo nařízeno veřejné ústní jednání, vyvěšena na místě určeném stavebním úřadem, a to do doby veřejného ústního jednání. V daném případě byla informace umístěna na veřejně přístupném místě na pravém břehu řeky Moravy, u stávajícího jezu. O této skutečnosti byla pořízena fotodokumentace dne 22. 6. 2017, která byla založena do spisu. Dne 18. 7. 2017 se uskutečnilo veřejné ústní jednání, o jehož průběhu byl sepsán protokol v souladu s ust. § 18 správního řádu. Ve stanovené lhůtě nebyly uplatněny námítky účastníků řízení ani připomínky veřejnosti. Po takto provedeném projednání věci vydal stavební úřad dne 25. 7. 2017 rozhodnutí č. j. SÚ/31705/2017/ZRA, kterým umístil stavbu Plavební komory Bělov. Výrok rozhodnutí obsahoval obecné náležitosti dle ust. § 68 odst. 2 správního řádu a ust. § 92 stavebního zákona a současně speciální náležitosti dle ust. § 9 vyhlášky č. 503/2006 Sb. Pro umístění stavby a projektovou přípravu byly stanoveny podmínky, dále podmínky dle požadavků dotčených orgánů a dle požadavků vlastníků dopravní a technické infrastruktury. Dále byly stanoveny ještě ostatní podmínky na základě dalších vyjádření správních úřadů. V odůvodnění územního rozhodnutí stavební úřad popsal průběh správního řízení v předchozím i novém projednání, vypořádal všechny námítky účastníků řízení, posoudil předložené podklady a průběh řízení, zhodnotil předložené podklady a závazná stanoviska a zhodnotil úvahy, kterými se stavební úřad řídil při jejich posouzení. Stavební úřad se podrobně zabýval novým stanoviskem EIA č. j. 21545/ENV/17 ze dne 13. 4. 2017 vydaným Ministerstvem životního prostředí k ověření souladu stanoviska MŽP ze dne 10. 12. 2010, když uvedl: „V tomto závazném stanovisku k ověření souladu je uvedeno, že obsah stanoviska EIA je v souladu s požadavky právních předpisů, které zapracovávají směrnici EIA, a současně stanoveno, které z podmínek uvedených ve stanovisku EIA jsou správní úřady příslušné k vedení navazujících řízení povinny zahrnout do svých rozhodnutí. Z původně stanovených podmínek ve stanovisku EIA byly vypuštěny podmínky, které vycházely z legislativních předpisů (podmínka č. 1, 6 první věta, 8, 11 část druhé věty, 13 (c - f, i - k), 14, 16 - 18, 20 - 21, 24 závorka v druhé větě, 32, 38 poslední věta), podmínka, která byla stanovena opakovaně (podmínka č. 37) a podmínky 13 g a 13 h byly sloučeny do jedné.

Podmínka č. 2, která se týkala požadavku přeložení koncové části Širokého potoka z horní do dolní rejdy a požadavku na řešení napojení Širokého potoka na řeku Moravu jiným způsobem než zatrubněním, byla v materiálu „Analýza podmínek souhlasného stanoviska „Plavební komora Bělov“ (Poyry Environment a.s.), který byl předložen oznamovatelem, označena částečně jako splněná a částečně jako nerealizovatelná. Koncová část Širokého potoka je v současné době již přeložena do dolní rejdy, a tato část podmínky je tedy splněna. Řešit toto napojení Širokého potoka jiným způsobem než zatrubněním však dle uvedené analýzy nelze, a to na základě výškových poměrů rozdílu hladin vodoteče a dolní rejdy a degradace vodního toku zaústěnou kanalizací. Na části uvedené podmínky, která se týká zatrubnění, rovněž již netrvá Městský úřad Kroměříž, odbor životního prostředí, což bylo doloženo vyjádřením tohoto úřadu č. j. MěUKM/031878/2016 ze dne 16. 5. 2016, které bylo adresováno oznamovateli a které oznamovatel rovněž doložil na MŽP, OPVIP, jako jeden z podkladů žádosti. Vzhledem k tomu, že oznamovatel záměru předložil výše uvedené vyjádření Městského úřadu Kroměříž ze dne 16. 5. 2016, ve kterém městský úřad již nepožaduje napojení Širokého potoka bez zatrubnění, a vzhledem k tomu, že část podmínky týkající se zatrubnění vznikla právě v souvislosti s požadavkem tohoto úřadu, dospělo MŽP, OPVIP, k závěru, že pominul důvod, na jehož základě tato část podmínky vznikla, a tedy pominul i důvod pro její převzetí do tohoto závazného stanoviska. Vzhledem k tomu, že část podmínky týkající se přeložení koncové části Širokého potoka z horní do dolní rejdy je reálně již splněna (přeložení je již realizováno), pominul i u této části podmínky důvod pro její převzetí do tohoto závazného stanoviska. Z výše uvedených důvodů nebyla celá podmínka č. 2 do tohoto závazného stanoviska převzata.

U podmínky č. 3, která se týkala provedení biologicky vhodného napojení vybraných přítoků Moravy (Dolní Kotojedky a Panenský potok), bylo v materiálu „Analýza podmínek souhlasného stanoviska „Plavební komora Bělov“ (Poyry Environment a.s.)“ konstatováno, že ústí vybraných přítoků Moravy nepůsobí v současné době jako migrační překážka. Z terénního průzkumu z roku 2012 vyplynulo, že propustnost těchto ústí lze z pohledu místní ichtyofauny hodnotit jako vyhovující a že nebyly nalezeny žádné migrační překážky bránící vstupu ryb do těchto přítoků. Dále je v tomto materiálu konstatováno, že rozsah kompenzačních opatření byl řešen v rámci odvolání proti výjimce z ochranných podmínek zvláště chráněných živočichů (viz bod 2.13 rozhodnutí MŽP, OVSS VIII, ze dne 24. 10. 2014 č. j. 24883/ENV/14) se závěrem, že kompenzační opatření ústí „Panenského potoka“ a „Pláž u Kvasic“ jsou dostačující a

opatření ústí „Dolní Kotojedky“ se na základě vyjádření Povodí Moravy a zkušeností s povodní 1997 nebude realizovat. MŽP, OPVIP, však u této podmínky dospělo k závěru, že tuto podmínku nelze ze závazného stanoviska vypustit, neboť by hrozilo neprovedení, resp. nezajištění vhodného napojení u Panenského potoka. Podmínka požaduje vhodné napojení vybraných přítoků Moravy z hlediska migrace ryb. Za předpokladu prostupnosti zájmových ústí přítoku Moravy dle výše uvedených materiálů a prokázání této skutečnosti i v současné době, lze podmínku považovat za splněnou, tzn., prokáže-li oznamovatel u obou jmenovaných přítoků, že je již v současnosti z biologického (migračního) hlediska jejich napojení na řeku Moravu vyhovující, popř. provedeno vhodné, lze předmětnou podmínku považovat za splněnou i bez navržení dalších úprav.

Podmínka č. 41, která se týkala požadavku na řešení migrační propustnosti záměru, byla v materiálu „Analýza podmínek souhlasného stanoviska „Plavební komora Bělov“ (Póry Environment a.s.)“ označena jako nerelevantní, neboť realizací záměru nedojde k vytvoření migrační bariéry. Dále bylo v materiálu konstatováno, že z materiálu „Rozbor možných technických řešení zprůchodnění VD jez Bělov“ (Well Consulting, s.r.o., 03/2012) vyplývá, že neexistuje funkční a za úměrných nákladů technicky proveditelná varianta zprůchodnění jezu Bělov, pokud je v provozu malá vodní elektrárna na levém břehu. S výše uvedeným závěrem se ztotožnilo i MŽP, OVSS VIII, v rámci odvolání proti výjimce z ochranných podmínek zvláště chráněných živočichů (viz bod 1.3 rozhodnutí MŽP, OVSS VIII, ze dne 24. 10. 2014 č. j. 24883/ENV/14). Toto rozhodnutí se odkazuje na znalecký posudek (Ing. Radomír Foukal, znalec v oboru vodního hospodářství a krajinného inženýrství), který uvádí, že dolní úsek Širokého potoka není vhodný pro migraci či osídlení rybami. Jakékoli zaústění Širokého potoka je degradováno nedostatkem průtoku a zaústěním vody z trubního odlehčení Kvasic. Navíc se změnila situace výstavbou malé vodní elektrárny, čímž se změnilo proudění řeky v nadjezí i v podjezí (v době vydání stanoviska EIA malá vodní elektrárna ještě neexistovala). Jakýkoliv pravostranný rybí přechod ve vazbě na plavební komoru by byl v podstatě nefunkční pro nedostatek kapacitního tzv. vábíčního průtoku, který v bezprostředním okolí jezu zásadně vytváří nová malá vodní elektrárna. Na základě výše uvedeného se MŽP, OPVIP, ztotožňuje s rozhodnutím MŽP, OVSS VIII, ze dne 24. 10. 2014 č. j. 24883/ENV/14 a konstatuje, že podmínka č. 41 z výše uvedených důvodů nebyla do tohoto závazného stanoviska převzata.

Ostatní podmínky zůstávají nezměněny, pouze byly přečíslovány, a stávají se závaznými pro správné úřady příslušné k vedení navazujících řízení. Nové závazné stanovisko stanovuje podmínky pro fázi přípravy v rozsahu bodů č. 1 – 10, podmínky pro fázi výstavby v rozsahu č. 11 – 26 a podmínky provozu v rozsahu č. 27 – 29 a kompenzační opatření v rozsahu č. 30 – 31.

Ze Stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí vydaného MŽP dne 10. 12. 2010 a následně Závazného stanoviska k ověření souladu ze dne 13. 4. 2017 vyplynulo, že záměr Plavební komora Bělov byl posouzen podle § 10 zákona č. 100/2001 Sb. ze všech podstatných hledisek. Z analýzy předpokládaných vlivů záměru vyplývá, že navýšení stávající zátěže dílčích složek lze hodnotit jako nízké. Výstupy do životního prostředí (ovzduší, odpadní vody, hluk, apod.) budou za běžného provozu a při respektování podmínek stanoviska celkově velmi nízké až zanedbatelné a nepovedou ke znečišťování nebo poškozování životního prostředí. Vlivy na obyvatelstvo a veřejné zdraví lze hodnotit významem i velikostí jako malé, rozsahem jako lokální. Vlivy na kvalitu ovzduší a na imisní situaci lze považovat významem za malé, velikostí za velmi nízké až zanedbatelné, rozsahem za lokální. Propojení dvou úseků vodní cesty nebude příčinou překračování imisních limitů v zájmovém území. Vlivy na hlukovou situaci i další fyzikální faktory lze hodnotit z hlediska významu jako malé, velikostí jako velmi nízké až zanedbatelné, rozsahem jako lokální. Vlivy na hydrologické charakteristiky povrchových vod lze hodnotit jako prakticky nulové a nevýznamné. Vlivy na kvalitu povrchových vod lze za běžného provozu hodnotit rovněž jako prakticky nulové. Při výstavbě je nezbytné respektovat preventivní opatření proti znečištění povrchových vod. Z hlediska funkce stávající vodní cesty, představuje záměr propojení oddělených úseků významný pozitivní dopad regionálního významu. Záměrem prakticky nebudou ovlivněny hydrologické ani hydrogeologické charakteristiky podzemních vod blízkého ani širšího okolního zájmového území. Vlivy na kvalitu podzemních vod lze hodnotit prakticky jako nulové. Vlivy na podzemní vody lze souhrnně hodnotit z hlediska významu jako malé, velikostí jako velmi nízké až zanedbatelné, rozsahem jako lokální. Vliv na půdu lze hodnotit jako nepříznivý z hlediska dočasného záboru zemědělského půdního fondu (dále „ZPF“), velikostí velmi nízký, vzhledem k rozsahu dotčeného prostoru jako zanedbatelný. Vlivy na horninové prostředí a nerostné zdroje lze hodnotit jako nepříznivé z hlediska zásahu do horninového prostředí, velikostí nízké až velmi nízké, rozsahem lokální. Na základě provedeného hodnocení lze souhrnně konstatovat, že negativní vlivy výstavby a provozu posuzovaného záměru na faunu a flóru lze hodnotit z hlediska významu jako malé, z hlediska velikosti jako nízké až střední, rozsahem jako lokální, bez zásadních negativních dopadů na zjištěné současné druhy a jejich populace. Vlivy na prvky územních systémů ekologické stability lze hodnotit z hlediska významu jako malé, velikostí jako nízké, rozsahem jako lokální. Vlivy na významné krajinné prvky lze hodnotit jako malé, velikostí jako nízké až střední, rozsahem jako lokální. Zvláště chráněná území, evropsky významné lokality a ptáčí oblasti nejsou záměrem ovlivněny. Realizace prohrábek v délce 790 m ovlivní hloubkové a proudové poměry v zájmovém úseku toku mezi dvěma jezy nevýznamným způsobem. Vzhledem k současnému stavu toku a

tím i ichtyofauny lze tyto změny považovat za nevýznamné. Možné negativní vlivy způsobené lodní dopravou lze považovat za malé a pouze s rozsahem na dotčeném úseku toku. Z hlediska vlivů na krajinný ráz zájmového území lze konstatovat, že záměr nevyvolá žádné negativní dopady na stávající krajinné struktury a charakteristiky. Celkově se jedná o vliv velmi nízký až zanedbatelný, málo významný a lokální. Vlivy na hmotný majetek a kulturní památky lze hodnotit jako velmi nízké, resp. jako nulové. Na dotčeném pozemku nebo v jeho bezprostřední blízkosti nejsou situovány žádné památky, které by mohly být záměrem negativně ovlivněny. Z hlediska napojení města Kroměříž na stávající vodní cestu s výlučné turisticko-rekreačním využitím lze vlivy na dopravní infrastrukturu hodnotit jako pozitivní, středně významné, regionálního rozsahu. Vlivy na zatížení dopravní infrastruktury jsou hodnoceny z hlediska významu jako malé, z hlediska velikosti jako nízké až zanedbatelné, rozsahem jako regionální. Ve všech sledovaných oblastech (veřejné zdraví, ovzduší, hluk, povrchové a podzemní vody, půda a geofaktory, fauna, flóra, ekosystémy, krajina, historické a kulturní památky) jsou možné vlivy výstavby a provozu záměru přijatelné za podmínky respektování opatření navržených k vyloučení, eliminaci či minimalizaci negativních důsledků výstavby a provozu záměru. Posuzovaný záměr nezpůsobí zhoršení celkové úrovně životního prostředí v dané lokalitě nad přípustnou mez v žádné fázi svého provozu. Ovlivnění prostředí bude z hlediska velikosti nízké, lokálního charakteru. Souhrnně lze záměr hodnotit jako akceptovatelný. Míru ovlivnění okolního prostředí lze hodnotit od malé (dotčení prvků ochrany přírody) po velmi nízkou až zanedbatelnou (ovzduší, hluk a další). Realizace záměru může mít současně i pozitivní důsledky v sociální a ekonomické oblasti. Při zhodnocení všech prostorových vlivů a faktorů lze konstatovat, že z hlediska vlivů na životní prostředí je záměr akceptovatelný za předpokladu plnění podmínek uložených ve stanovisku."

V bodu D. odůvodnění výroku rozhodnutí stavební úřad posoudil soulad stavby s ust. § 90 stavebního zákona – s vydanou územně plánovací dokumentací, s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území, požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území a se stanovisky dotčených orgánů na základě požadavků zvláštních předpisů. Současně posoudil soulad stavby s požadavky stavebního zákona a prováděcích právních předpisů, s požadavky na veřejnou a technickou infrastrukturu, posoudil soulad stavby s ochranou práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení. V bodu E. se vyjádřil k délce správního řízení o umístění stavby a v následujícím bodu F. odůvodnil okruh účastníků řízení. V části poučení stavební úřad poučil o možnosti, způsobu a lhůtě podání odvolání. Rozhodnutí bylo účastníkům řízení a dotčeným orgánům doručováno v souladu s příslušným ustanovením stavebního zákona.

Vzhledem k tomu, že odvolatelé II a III napadli odvoláním všechna závazná stanoviska dotčených orgánů a odvolatel I napadl v odvolání závazné stanovisko EIA ze dne 13. 4. 2017, č. j. 21545/ENV/17 a žádali jejich přezkum dle ust. § 149 odst. 4 a 5 správního řádu, odvolací správní orgán vyžádal potvrzení nebo změnu závazného stanoviska dle ust. § 149 odst. 4 správního řádu od celkem 7 dotčených orgánů, od kterých postupně obdržel celkem 11 následujících dokumentů:

- 1) Ministerstvo zdravotnictví ČR č. j. MZDR 54315/2017-4/OVZ ze dne 18. 1. 2018 – potvrzení závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Zlínského kraje č. j. KHSZL 15994/2012 ze dne 4. 10. 2012
- 2) Sekce nakládání s majetkem Ministerstva obrany č. j. MO 31027/2018-1150 ze dne 31. 1. 2018 – potvrzení závazného stanoviska Ministerstva obrany sp. zn. 74469/2017-8201-OÚZ-BR ze dne 11. 5. 2017
- 3) Ministerstvo vnitra, GR HZS ČR č. j. MV-135452-4/PO-PRE-2017 ze dne 2. 2. 2018 – potvrzení závazného stanoviska HZS ZK č. j. HSZL-4984-3/SPD-2012 ze dne 20. 9. 2012
- 4) Ministerstvo dopravy, odbor pozemních komunikací č. j. 11/2018-120-STSP/3 ze dne 12. 2. 2018 – potvrzení závazného stanoviska Krajského úřadu Zlínského kraje, odbor dopravy a SH č. j. KUZL 25096/2015 DOP ze dne 25. 4. 2015, doplněného dne 6. 1. 2016 pod č. j. KUZL 78864/2015 DOP
- 5) Ministerstvo dopravy, odbor drážní a vodní dopravy č. j. 135/2017-130-VPL/4 ze dne 22. 2. 2018 – potvrzení závazného stanoviska Státní plavební správy – pobočky Přerov, č. j. 2379/PR/12 ze dne 23. 8. 2012
- 6) Krajský úřad Zlínského kraje, odbor dopravy a SH č. j. KUZL 32663/2018 ze dne 7. 5. 2018 – sdělení k žádosti o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska – částečné potvrzení závazného stanoviska Městského úřadu Otrokovice, odboru dopravně-správního č. j. DOP/18918/2015/SOK ze dne 28. 4. 2015
- 7) Krajský úřad Zlínského kraje, odbor dopravy a SH č. j. KUZL 76395/2017 ze dne 7. 5. 2018 – rozhodnutí o zrušení stanoviska Městského úřadu Otrokovice, odboru dopravně-správního č. j. DOP/8270/2012/SOK ze dne 19. 9. 2012
- 8) Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství č. j. KUZL 80185/2017 ze dne 27. 11. 2017 – potvrzení závazných stanovisek – č. j. OŽP/32604/2012/BRA ze dne 25. 10. 2012,

OŽP/32820/2012/BRA ze dne 25. 10. 2012, koordinovaného závazného stanoviska č. j. OŽP/39794/2012/TOM ze dne 29. 10. 2012 a závazného stanoviska č. j. OŽP/2132/2013/KSE ze dne 22. 1. 2013, vydaných Městským úřadem Otrokovice

- 9) Ministerstvo životního prostředí, odbor výkonu státní správy VIII, č. j. 2017/MZP/570/923 ze dne 21. 11. 2017 – přípis k žádosti o potvrzení nebo změnu koordinovaného závazného stanoviska Krajského úřadu Zlínského kraje č. j. KUZL 58976/2012 ze dne 8. 10. 2012
- 10) Ministerstvo životního prostředí, odbor posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence, č. j. MZP/2017/710/2760 ze dne 29. 11. 2017 – vyjádření k podnětu k zahájení přezkumného řízení – neshledán rozpor s právními předpisy ve stanovisku EIA
- 11) Místopředseda vlády a ministr životního prostředí č. j. MZP/2018/430/620 ze dne 21. 12. 2018 – změna závazného stanoviska MŽP č. j. 21545/ENV/17 ze dne 13. 4. 2017 – doplnění podmínek

Zásadním dokumentem pro rozhodnutí odvolacího správního orgánu se stalo **závazné stanovisko ministra životního prostředí č. j. MZP/2018/430/620 ze dne 21. 12. 2018, kterým bylo změněno závazné stanovisko EIA č. j. 21545/ENV/17 ze dne 13. 4. 2017 doplněním podmínek**, resp. navrácením původních podmínek, které fakticky bránily vyhovění žádosti. Ministr životního prostředí svým závazným stanoviskem do závazného stanoviska EIA doplnil podmínky v tomto znění:

„1. V části tohoto stanoviska s podmínkami pro navazující řízení s názvem „I. Opatření pro fázi přípravy“ se za podmínku č. 1 **doplňuje nová podmínka č. 1. 1.** v tomto znění:

„1.1. V rámci projektové přípravy a následné realizace plavební komory u jezu Bělov bude nezbytné přeložit koncovou část Širokého potoka, která je v současné době zaústěná v nadjezí, do dolní rejdy. Způsob napojení Širokého potoka na řeku Moravu řešit jiným způsobem než zatrubněním jeho ústí tak, aby byla zajištěna funkce rybiho přechodu a nedošlo ke vzniku migrační bariéry.“

2. V části tohoto stanoviska s podmínkami pro navazující řízení s názvem „IV. Kompenzační opatření“ se za podmínku č. 31 **doplňuje podmínka č. 32** v tomto znění:

„32. Jako kompenzační opatření řešit migrační prostupnost uvažovaného záměru tak, aby nevytvářel bariéru pohybu ryb a vodních živočichů v obou směrech vodního toku.“

Změna stanoviska EIA byla odůvodněna tím, že vypuštění podmínek č. 2 a 41 z původního stanoviska EIA č. j. 51535/ENV/15 ze dne 19. 11. 2015 (zrušeno rozhodnutím Ministra životního prostředí č. j. 3453/M/16 ze dne 16. 12. 2016) bylo v rozporu s právními předpisy. Navrácením výše uvedených podmínek, které fakticky znemožňovaly žádosti o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby Plavební komory Bělov vyhovět pro absenci zpracování těchto podmínek do DUR pro jejich technickou nerealizovatelnost a nefunkčnost jejich řešení, do stanoviska EIA se dostalo správní řízení o umístění stavby zpět do skutkového stavu na přelomu let 2015/2016.

Odvolací správní orgán poté, co shromáždil veškeré podklady pro vydání druhostupňového rozhodnutí dokumentem č. j. KUZL 2171/2019 ze dne 10. 1. 2019 (veřejná vyhláška) **zveřejnil informace a podklady a zpřístupnil dokumenty, vyjádření, stanoviska a jiné doklady dle ust. § 9b zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí)**, ve znění pozdějších předpisů a současně umožnil účastníkům řízení seznámení s podklady pro rozhodnutí.

Svých procesních práv využili odvolatelé I, II a III a k podkladům se vyjádřili stručně a obsahově shodně s odvoláními.

K podkladům pro rozhodnutí se vyjádřil žadatel dopisem ze dne 8. 2. 2019 č. j. ŘVC/47/2013/OPR-135, zejména reagoval na závazné stanovisko ministra životního prostředí č. j. MZP/2018/430/620 ze dne 21. 12. 2018, kterým bylo změněno závazné stanovisko EIA č. j. 21545/ENV/17 ze dne 13. 4. 2017 doplněním (navrácením) podmínek, které byly předtím za závazného stanoviska EIA vyjmuty.

Žadatel ve vyjádření uvedl, že stanovisko ministra a podmínky ministra jsou nezákonné, nedůvodné a věcně nesprávné. V tomto směru byla dle žadatele v dosavadním průběhu řízení předložena řada podkladů, kterými byla nezákonnost a nedůvodnost podmínek ministra prokazována. Dále žadatel uvedl: „Napojení Širokého potoka není technicky možné realizovat bez zatrubnění. Na základě vyhodnocení výškových poměrů staveniště je výškový rozdíl hladin vodotečí týkající se přeložení koncové části potoka $183,72 - 181,25 = 2,47$ m. Na krátkém úseku je třeba řešit rozdíl výšek spadištěm. V případě, že by investor dokázal zajistit pozemky pro stavbu přeložky koryta Širokého potoka, bylo by nutné pro napojení vyústění v dolní vodě zahloubit koryto obtoku cca 4 m pod úroveň terénu na pravém břehu pod jezem. Koryto by bylo nutné ohrázovat v celé délce pro zajištění stejné míry protipovodňové ochrany přilehlých pozemků. Délka přeloženého koryta by byla cca 200 m, šířka v úrovni terénu cca 17,5 m. Dalším

technickým důvodem, který eliminuje využití otevřeného koryta s podélným sklonem vhodným pro migraci živočichů, je zaústění kanalizační stoky DN 1200 z obce Kvasice. Niveleta potrubí vyžaduje užití spadiště. Ohledně technických možností řešení si nechal Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí zpracovat odborný posudek znalcem v oboru stavby vodního hospodářství a krajinného inženýrství ing. Radomírem Foukalem, znalecký posudek č. 13047 „Plavební komora Bělov, napojení Širokého potoka na řeku Moravu“ ze dne 31. 10. 2013. V něm znalec dospěl k závěru, že **zaústění Širokého potoka do podjezí bez zatrubnění je technicky v podstatě nerealizovatelné a navržené řešení je jediné technicky možné a smysluplné řešení**. Dolní úsek Širokého potoka není vhodný pro migraci či osídlení rybami, protože je degradován nedostatkem průtoku a zaústěním vody z trubního odlehčení kanalizace Kvasice. Se závěrem tohoto posudku se ztotožnilo i Ministerstvo životního prostředí v rámci odvolání proti níže uvedené výjimce z ochranných podmínek zvláště chráněných živočichů. Žadatel dále stavebnímu úřadu předložil rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, oddělení ochrany přírody a krajiny dne 17. 1. 2014 pod č. j.: KUZL 3386/2014, sp. zn. KUSP 49421/2012 ŽPZE-MG, které bylo potvrzeno rozhodnutím Ministerstva životního prostředí č. j. 24883/ ENV/14, 565/570/14, sp. zn. 570/000372/ A/10x ze dne 24. 10. 2014. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 5. 12. 2014, kterým byla povolena výjimka z ochranných podmínek ohrožených, zvláště chráněných druhů živočichů. Rovněž tak v tomto pravomocném rozhodnutí je konstatováno, že neexistuje jiné řešení napojení Širokého potoka, než takové, které je žadatelem předkládáno v projektové dokumentaci. Zejména je třeba zdůraznit i stanovisko Vodovody a kanalizace Kroměříž, a.s. ze dne 13. 7. 2012, ve kterém je požadováno zachování stávajících vyústění objektů a nemohlo dojít ke zpětnému vzdutí vody z vodního recipientu do stokové sítě. Obdobně potom z vyjádření Městského úřadu Kroměříž, odboru životního prostředí, č. j. MěÚKM/031878/2016, ze dne 23. 5. 2016 je jednoznačně stanoveno, že není požadováno napojení Širokého potoka bez zatrubnění a vybudování souvisejícího rybího přechodu. K totožným závěrům o nemožnosti technické proveditelnosti zaústění Širokého potoka bez zatrubnění a biologické neúčelnosti migračního napojení Moravy na Široký potok dochází i znalec v oboru vodního hospodářství, odvětví rybářství a rybníkářství se specializací na hydrologii a jakost vody a v oboru ochrany přírody RNDr. Jiří Zahrádka, CSc. ve svém posudku „Plavební komora Bělov – posouzení migrační propustnosti“ z května 2017....Široký potok je v současném stavu pro pohyb ryb neprůchodný, a to v důsledku existujícího napojení prostřednictvím spadiště vody. Realizaci Záměru se tedy na této situaci ničeho nezmění. Vzhledem k tomu, že již nyní na tomto potoce neexistuje rybí přechod, je zcela evidentní, že zde neexistuje jakákoli migrace ryb (jak výše uvedeno i z důvodu degradace toku) a realizaci stavby tak nedojde žádným způsobem k narušení migrace ryb či vzniku bariéry pohybu ryb. Výše uváděný posudek RNDr. Zahrádky potom jednoznačně uzavírá, že Stavba nevytváří bariéru pohybu ryb a vodních živočichů v obou směrech vodního toku, právě naopak.“ Poté žadatel popsal genezi procesního vývoje před vydání tzv. druhého ověřovacího závazného stanoviska EIA a pokračoval tak, že uvedl: „K žádosti Krajského úřadu Zlínského kraje o potvrzení nebo změnu Prvního ověřovacího stanoviska dle § 149 odst. 4 správního řádu v rámci odvolacího řízení ve věci žadatelem podaného odvolání proti rozhodnutí č. 80/2016 Městského úřadu Otrokovice, odbor stavební úřad, sp. zn. SÚ/454/2013/KRN, č. j. SÚ/13296/2016/KRN, ze dne 30. 3. 2016, kterým byla zamítnuta žádost o vydání rozhodnutí o umístění Stavby, vydal Ministr životního prostředí rozhodnutí č. j. 3453/M/16-86702/ENV/16, sp. zn. P/3433, ze dne 16. 12. 2016, kterým bylo dle § 149 odst. 5 správního řádu zrušeno První ověřovací stanovisko [dále jen „Zrušující rozhodnutí ministra“]. Ve svém Zrušujícím rozhodnutí ministra potom ministr Prvnímu ověřovacímu stanovisku vytýká především to, že nevezalo v potaz skutečnost reálné nemožnosti realizace Původních podmínek, s tímto se řádným způsobem nevypořádalo, správní orgánem nebyl zjištěn stav věcí, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a nebylo posouzeno, zda přijaté řešení odpovídá okolnostem daného případu. Tedy Zrušujícím rozhodnutím ministra byly žadatelem namítané skutečnosti považovány za natolik zásadní, že tyto vedly ke zrušení Prvního ověřovacího stanoviska. Zcela v souladu s právním názorem Zrušujícího rozhodnutí ministra potom Ministerstvo životního prostředí řádně zjistilo skutkový stav, vyhodnotilo okolnosti daného případu a na základě předložených dokladů, a to včetně znaleckého posudku, předložilo logické a řádné odůvodnění v rámci Druhého ověřovacího stanoviska, jímž byly vypuštěny Původní podmínky. Ve světle Zrušujícího rozhodnutí ministra je potom Nové stanovisko ministra zcela překvapivým rozhodnutím jak po stránce věcné, tak procesní. Nové stanovisko ministra se žádným srozumitelným způsobem nevypořádává se závěry ani podklady Druhého ověřovacího stanoviska a trpí tak zcela absencí řádně zjištěného skutkového stavu, přizpůsobení řešení okolnostem daného případu a očividnou ignorancí předložených podkladů, tedy zcela totožnými vadami, na nichž je založeno Zrušující rozhodnutí ministra. Tímto postupem je Nové stanovisko ministra zatíženo vadou nepřezkoumatelnosti ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu. Pokud byly Novým stanoviskem ministra opětovně a nedůvodně stanoveny Podmínky ministra, postupoval tak ústřední správní orgán na úseku ochrany přírody zcela v rozporu se zásadou ochrany práv nabytých v dobré víře dle § 2 odst. 3 správního řádu a v rozporu se zásadou totožného rozhodování v obdobných věcech dle § 2 odst. 4 správního řádu. Ministerstvo životního prostředí se již dříve v rámci odvolacího řízení ve věci č. j. 24883/ ENV/14, 565/570/14, sp. zn. 570/000372/ A/10x (rozhodnutí o povolení výjimek) zcela ztotožnilo s výše uvedenou argumentací o technické nemožnosti realizovat napojení Širokého potoka bez zatrubnění. Tato skutečnost je prokazována podklady

rozhodnutí. V rámci Nového stanoviska ministra je potom zcela nepředvídatelně a nedůvodně stanovena totožná podmínka, toto stanovisko je tak nutno považovat za překvapivé rozhodnutí. Dle nálezu Ústavního soudu I. ÚS 220/04 je překvapivým rozhodnutím takové rozhodnutí, které „nebylo možno na základě zjištěného skutkového stavu předvídat.“ Pokud by tedy byl řádně reflektován zjištěný skutkový stav, jakož i své existující správní rozhodnutí o udělení výjimek z ochranných podmínek zvláště chráněných živočichů, muselo by být jednoznačně dospěno k závěru o nedůvodnosti stanovení Podmínek ministra. Odvolací správní orgán má k dispozici řadu podkladů vyvracejících důvodnost a zákonnost stanovení Podmínek ministra v rámci Nového stanoviska ministra, tedy znalecký posudek Ing. Radomíra Foukala, znalecký posudek RNDr. Zahrádky, vyjádření a stanoviska správních orgánů a dalších subjektů, a pravomocné rozhodnutí správního orgánu na úseku ochrany přírody, kterými je jednoznačně vyvracena důvodnost a opodstatněnost Podmínek ministra. Za takovéto procesní situace nelze bez dalšího stanovit podmínky správního rozhodnutí, které nelze splnit. Odvolací správní orgán je tak povinen zabývat se úplností, určitostí, srozumitelností Nového stanoviska ministra, jakož i tím, zda se jeho autor nedopustil zjevného skutkového či právního pochybení. K obdobným závěrům ve věci dospěl Krajský soud v Plzni ve svém rozsudku č. j. 30 A 57/2012-84 ze dne 27. 2. 2014. Odvolací správní orgán by musel v otázce stanovení Podmínek ministra dospět k závěru o jejich nedůvodnosti a vyžádat si doplnění a upřesnění Nového stanoviska ministra či vypořádání existujícího rozporu, a to zejména s ohledem na žadatelem tímto podáním dokládané podklady. Obdobně by měl odvolací správní orgán s těmito seznámit všechny účastníky řízení. V případě přetrvávajícího rozporu mezi Novým stanoviskem ministra a souborem konkurenčních věcně podložených podkladů vyvracejících reálnost stanovených podmínek má žadatel za to, že k Novému stanovisku ministra nelze přihlížet.“ Žadatel závěrem vyjádření navrhl odvolacímu správnímu orgánu, aby tedy bez přihlídnutí k závaznému stanovisku ministra životního prostředí napadené územní rozhodnutí o umístění stavby potvrdil a podaná odvolání zamítl. Přílohou vyjádření žadatele byly kopie ve vyjádření zmíněných dokumentů a podkladů.

Přípisem č. j. KUZL 11086/2019 ze dne 12. 2. 2019 odvolací správní orgán požádal ministra životního prostředí o poskytnutí součinnosti při vypořádání věcných námitek žadatele k závaznému stanovisku č. j. MZP/2018/430/620 ze dne 21. 12. 2018 vydanému k žádosti odvolacího správního orgánu o potvrzení či změnu závazného stanoviska. Tato žádost byla ze strany MŽP posouzena dle obsahu jako podnět k přezkoumání závazného stanoviska ministra podle ust. 149 odst. 6 správního řádu s tím, že podnět bude posouzen v rozkladové komisi podle ust. § 95 odst. 6 ve spojení s ust. § 152 odst. 3 správního řádu. Odvolací správní orgán poté obdržel dne 24. 4. 2019 pod č. j. MZP/2019/430/217 přípis MŽP, podepsaný Ing. Vladimírem Manou, LL. M., náměstkem pro řízení sekce státní správy, dle kterého s přihlídnutím k doporučení rozkladové komise dospěl k závěru, že podnět přísluší jako nedůvodný odložit, neboť předmětné stanovisko bylo vydáno v souladu s čl. II bodu 1. přechodných ustanovení zákona č. 39/2015 Sb. Ve sdělení bylo dále uvedeno, že stanoviskem ministerstva nelze zrušit nebo měnit stanovené podmínky původního stanoviska EIA ze dne 10. 12. 2010, neboť tyto podmínky byly stanoveny za účelem eliminace negativních vlivů předmětného záměru z hlediska ochrany přírody a krajiny. Dle sdělení MŽP nelze zohlednit aktuální stav věci, kdy je poukazováno na údajnou objektivní nerealizovatelnost některých stanovených podmínek původního stanoviska EIA. Změny ve skutkových okolnostech, za kterých došlo k vydání původního stanoviska EIA v roce 2010, nemohou být důvodem pro změnu nebo zrušení některých podmínek původního stanoviska EIA postupem podle čl. II bodu 1. přechodných ustanovení zákona č. 39/2015 Sb. Dle sdělení MŽP původní stanovisko EIA bylo vydáno pro konkrétní záměr podle projektové dokumentace z roku 2010. Pokud tento původní záměr z roku 2010 nelze již v roce 2019 objektivně realizovat, je věcí oznamovatele záměru, jak bude dále postupovat podle zákona č. 100/2001 Sb. Závěrem bylo ve sdělení MŽP uvedeno, že podnět přísluší bez dalších opatření odložit jako nedůvodný s tím, že předmětné závazné stanovisko ministra ŽP zůstává nadále v platnosti.

Poté odvolací správní orgán dokumentem ze dne 3. 5. 2019 č. j. KUZL 29116/2019 umožnil opětovně účastníkům řízení uplatnit jejich procesní práva dle ust. § 36 odst. 3 správního řádu (seznámit se s podklady pro rozhodnutí a vyjádřit se k nim), čehož využil odvolatel I (úkon nahlížení do správního spisu) a žadatel, který se k podkladům opětovně vyjádřil podáním nazvaným Vyjádření žadatele a podnět k žádosti o nápravu, ve kterém zrekapituloval časovou návaznost stanovisek EIA a vyslovil nesouhlas s obsahem sdělení MŽP č. j. MZP/2019/430/217 ze dne 24. 4. 2019 tak, že uvedl: „... Stanovisko MŽP nese známky toliko povrchního seznámení se s projednávanou věcí, kdy žadateli navíc není zřejmé, jakým procesním postupem bylo o podaném podnětu rozhodováno náměstkem pro řízení sekce státní správy, tedy nikoli ministerstvem životního prostředí v sekci ochrany přírody a krajiny či Ministrem životního prostředí, do jejichž pravomoci je rozhodování a posuzování projednávaných závazných stanovisek zákonem svěřeno a jimž byl podnět adresován. Především je nutno zdůraznit, že v případě rozporování Původních podmínek se nejedná skutkově o žádnou změnu okolností, změnu faktického stavu, či projektové dokumentace Záměru. Sporné Původní podmínky byly stanoveny v době existujícího faktického stavu totožného se stavem nynějším. Tedy již v roce 2010 byly takto nastavené Původní podmínky nerealizovatelné. Zaústění Širokého potoka do podjezí bez zatrubnění je technicky v podstatě nerealizovatelné a navržené řešení je jediné technicky možné a smysluplné řešení. Široký potok je již nyní zatrubněn, a to do dolní vody a není třeba realizace přeložky z horní do dolní vody. Problematika toku z horní do dolní vody je tedy již vyřešena existujícím stavem. Z tohoto plyne i bezúčelnost podmínky

ve vztahu k budování rybního přechodu. Je zcela jednoznačné, že dotčený Široký potok je degradován a limitován svým stavem z pohledu migrace jako zcela bezvýznamná lokalita, která nemůže sloužit nejen k vytírání ryb (jakožto cíl migrace ryb), ale ani k samotnému přežití ryb. Jedná se tedy fakticky o setrvalý stav věci. V tomto směru je předložena argumentace Stanoviska MŽP zcela lichá. Současně je nutno zdůraznit, že závazná stanoviska nelze samostatně napadnout a mohou být předmětem přezkumu toliko v rámci tzv. navazujících řízení. Tedy v projednávané věci mohl žadatel relevantním způsobem zpochybňovat Původní podmínky nejprve v rámci opravného prostředku proti rozhodnutí o umístění Stavby, což řádně činil a činí. Žadatel má současně za to, že není správný ani právní názor Stanoviska MŽP o tom, že stanoviskem ministerstva dle ust. zákona č. 39/2015 Sb. nelze rušit nebo měnit stanovené podmínky původního Stanoviska EIA. Takovýto závěr by v podstatě znamenal, že předmětem ověření Stanoviska EIA je toliko formalisticko-procesní ověření, zda je obsah stanoviska v souladu s požadavky právních předpisů, které zapracovávají směrnici EIA (směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. 12. 2011). Tedy v podstatě toliko ověření toho, zda jsou dodrženy podmínky formy a obsahu vydání závazného stanoviska, aniž by bylo možno posuzovat věcný obsah tohoto závazného stanoviska. V takovém případě by však výrok ověřovacího stanoviska měl obsahovat prostý závěr, že Stanovisko EIA „bylo vydáno v souladu s požadavky právních předpisů, které zpracovávají směrnici EIA“. Výroková část závazného stanoviska totiž vymezuje předmět řízení/posuzování. Žádné z výše uvedených závazných stanovisek však takovýto výrok neobsahuje a tyto se věcně zabývají obsahem Stanoviska EIA. Pokud by bylo v rámci ověřovacího procesu úplně rezignováno na věcné posouzení stanovených podmínek Stanoviska EIA, byl by zcela popřen jak smysl samotného ověřovacího procesu, tak kontrolní, dozorovací a přezkumný mechanismus nad zákonností Stanoviska EIA. I pokud by se žadatel ztotožnil s tím, že v rámci ověřovacího procesu nelze přímo měnit nebo rušit stanovené podmínky původního Stanoviska EIA (což však s ohledem na výše uvedené nečiní), zákon jednoznačně stanoví, že v rámci ověřovacího závazného stanoviska příslušný úřad stanoví, které podmínky jsou správní úřady příslušné v navazujících řízeních povinny zahrnout do svých rozhodnutí. Aniž by tedy došlo k přímému zrušení jakýchkoli podmínek Stanoviska EIA, příslušný správní orgán má právo rozhodnout o tom, že některé podmínky Stanoviska EIA již nadále správní orgány v rámci navazujících řízení do svých rozhodnutí nemusí zahrnovat. Ve vztahu k projednávané věci potom ministerstvo v rámci Druhého ověřovacího stanoviska řádně vyhodnotilo nezákonnost a věcnou nerealizovatelnost Původních podmínek a tyto nezahrnulo jako závazné pro navazující řízení. Tedy bylo postupováno zcela v souladu s dikcí zákona č. 39/2015 Sb. Pokud následně v rámci Nového stanoviska ministra došlo ke změně Druhého ověřovacího stanoviska tím, že ministr učinil Původní podmínky opětovně závazné pro navazující řízení, zatížil tak Nové stanovisko ministra vadou nepřezkoumatelnosti a nedostatku věcného důvodu rozhodnutí, kdy ze závazných a fakticky nerealizovatelných podmínek Stanoviska EIA a žádným přezkoumatelným způsobem se nevypořádal se žadatelem předloženou námitkovou argumentací a předloženými listinnými důkazy. Těmito vadami zatížil nejen Nové stanovisko ministra, ale především celé nadepsané odvolací řízení ve věci podaného odvolání proti rozhodnutí o umístění Stavby. K tomuto lze odkázat na judikatorní závěry např. rozsudek Městského soudu v Praze č. j.: 5 A 241/2011-69 ze dne 4. 12. 2013, který uvádí: „Nevypořádá-li se nadřízený orgán, jemuž bylo podle § 149 odst. 4 správního řádu z roku 2004 předloženo odvolání směřující proti obsahu závazného stanoviska, s námitkami odvolatele, nemůže odvolací správní orgán nahradit jeho chybějící odbornou skutkovou úvahu svou úvahou vlastní: k tomu totiž není odborně způsobilý. Odvolací správní orgán by však měl ověřit, zda

nadřízený orgán řádně reagoval na odvolací námitky, a není-li tomu tak, měl by od něj žádat nápravu. Jinak se vystavuje riziku, že pro nepřezkoumatelnost bude zrušeno jeho vlastní rozhodnutí, ačkoli on sám při zdůvodňování svých hmotněprávních úvah nepochybil.“ Z obsahu Stanoviska MŽP je navíc zřejmé, že předmětem přezkumné činnosti ve smyslu § 149 správního řádu je toliko Druhé ověřovací stanovisko, kdy je současně tvrzeno, že ve smyslu zákona č. 39/2015 Sb. není možno měnit nebo rušit stanovené podmínky Stanoviska EIA (což žadatel výše rozporuje). V rámci postupu dle § 149 správního řádu však ministr zcela rezignoval na přezkum samotného Stanoviska EIA, jehož Původní podmínky jsou napadány (žadatel tímto odkazuje na veškerá svá procesní podání a předložené listinné důkazy týkající se nezákonnosti a nerealizovatelnosti těchto dvou podmínek). Pokud je tedy Stanoviskem MŽP namítáno, že napadené nezákonné Původní podmínky nelze zrušit v rámci ověřovacích závazných stanovisek, takto lze procesem dle § 149 správního řádu zajisté postupovat ve vztahu ke Stanovisku EIA samotnému. Pokud však tímto postupem Ministr životního prostředí nepřezkoumal Stanovisko EIA, ačkoli tak v rámci odvolacího řízení proti rozhodnutí o umístění Stavby učinit měl, zatížil odvolací řízení nadepsaného správního orgánu vadou nepřezkoumatelnosti, a to se všemi důsledky uvedenými ve výše citovaném rozsudku Městského soudu v Praze. S ohledem na vše doposud uvedené je zřejmé, že Stanovisko MŽP ze dne 23. 4. 2019 nemůže obstát. Nadepsaný odvolací správní orgán si je vědom existence nezákonných a nerealizovatelných Původních podmínek zakotvených v závazných stanoviskách, tedy Stanovisku EIA, Novém stanovisku ministra a Stanovisku MŽP, přičemž ze strany jejich autorů nedošlo ke zjednodušení nápravy, ač o toto byli požádáni. Žadatel má tedy za to, že Krajský úřad Zlínského kraje by

tak měl Ministra životního prostředí požádat o nápravu v otázce závaznosti nezákonných a nerealizovatelných Původních podmínek pro navazující řízení."

Odvolací správní orgán sice nezjistil na základě přezkoumání napadeného rozhodnutí stavebního úřadu a řízení, které jeho vydání předcházelo, žádný nesoulad s právními předpisy, přesto na základě již výše uvedeného podkladu pro rozhodnutí – závazného stanoviska ministra životního prostředí č. j. MZP/2018/430/620 ze dne 21. 12. 2018, kterým bylo změněno závazné stanovisko EIA č. j. 21545/ENV/17 ze dne 13. 4. 2017, nezbyvá než postupem dle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal. Změna stanoviska EIA totiž znamená, že dokumentace pro vydání územního rozhodnutí nekoresponduje s podmínkami EIA, není tedy možno kladně o žádosti rozhodnout. Odvolací správní orgán nemůže provést sám změnu napadeného rozhodnutí tak, že by rozhodnutí, kterým se žádosti vyhovuje, změnil na rozhodnutí, kterým se žádost zamítá, neboť tento postup je v rozporu se zásadou dvojinstančnosti správního řízení.

Správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, je při novém projednání věci vázán tímto právním názorem odvolacího správního orgánu:

- stavební úřad poté, co mu bude vrácen správní spis v předmětné věci, oznámí pokračování v územním řízení na úrovni správního orgánu I. stupně, resp. nové projednání věci a současně umožní účastníkům řízení uplatnit procesní práva v plném rozsahu, zejména právo seznámit se s podklady pro rozhodnutí dle ust. § 36 odst. 3 správního řádu, o čemž je zákonným způsobem poučí
- poté, co bude účastníkům řízení umožněno seznámit se s podklady pro rozhodnutí, o žádosti meritorně rozhodne s odkazem na výše uvedený zásadní podklad pro rozhodnutí stavebního úřadu vydaný ministrem životního prostředí.

Účastníci řízení - další dotčené osoby:

Povodí Moravy, s. p., (na základě práva hospodařit s majetkem státu, pozemková parc. č. 404/2, 486/9, 571/2 a 625/4 v k. ú. Bělov); Zlínský kraj (vlastník pozemku parc. č. 486/10 v k. ú. Bělov); Ředitelství silnic Zlínského kraje (na základě hospodaření se svěřeným majetkem kraje – pozemek parc. č. 486/10 v k. ú. Bělov); Ředitelství vodních cest ČR (příslušnost hospodařit s majetkem státu – pozemková parc. č. 486/12 v k. ú. Bělov); Martin Zábojník (vlastník pozemku parc. č. 486/17 v k. ú. Bělov), Obec Bělov (vlastník pozemku parc. č. 647/1 v k. ú. Bělov), Obec Bělov

Podle ustanovení § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno: E. ON Česká republika, s.r.o., Sportovní kluby Zlín, Vodovody a kanalizace Kroměříž, a.s., Česká telekomunikační infrastruktura a.s. a dále vlastníci (spoluvlastníci) pozemků parc. č. st. 210; parc. č. 486/14, 486/15, 439/12, 641/1, 638, 482, 635/1, 634/1, 633/1, 632/1, 631/2, 439/61, 439/58, 439/59, 439/60, 439/38, 439/39, 439/40, 439/41, 439/45, 439/55, 630, 629/1, 628/2; 483; 439/63; 439/57; 439/56; 439/54; 439/53; 439/52; 439/51; 439/50; 439/49; 439/48; 439/47; 439/46; 439/34; 439/42; 486/2; 486/38; 643/2; 642/2; 486/39; 640/2; 639/2; 636/2; 486/47; 486/5; 486/49; 486/48; 644/2; st. 230/7; st. 230/5; 486/50; st. 230/8; 625/3; vše v k. ú. Bělov.

Podle ustanovení § 85 odst. 2 písm. c) stavebního zákona osoby, o kterých tak stanoví zvláštní právní předpis: Spolek pro splavnění a rekreační využití řeky Moravy, o. s., Egeria, z. s. a ZO ČSOP Ekocentrum Čtyřlístek.

Vypořádání s námitkami odvolatele I:

- na základě námítky **absence postupu stavebního úřadu dle ust. § 9b zákona o posuzování vlivů** (zvláštní podmínky pro informování veřejnosti) odvolací správní orgán na základě dokumentu č. j. KUZL 2171/2019 ze dne 10. 1. 2019 nazvaném „Zveřejnění informací a podkladů a zpřístupnění dokumentů, vyjádření, stanovisek a jiných dokladů dle ust. § 9b zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů a seznámení s podklady pro rozhodnutí“ toto pochybení stavebního úřadu napravil tak, že všichni účastníci řízení a dotčená veřejnost mohli uplatnit svá práva v řízení, byť až na úrovni řízení odvolacího. Tímto postupem nebyli ani účastníci řízení ani dotčená veřejnost nijak kráceni na svých procesních právech

- odvolací námitky týkající se **nicotnosti, neuskutečnitelnosti, duplicity či rozporu s právními předpisy, či závaznými stanovisky a změny místních podmínek** vyplývající se závazného stanoviska EIA byly vypořádány prostřednictvím přezkumu závazného stanoviska EIA nadřízeným orgánem – ministrem životního prostředí, který vydal dne 21. 12. 2018 pod č. j. MZP/2018/430/620, spis. zn. P/3578 závazné stanovisko, kterým doplnil do přezkoumávaného závazného stanoviska EIA 2 podmínky týkající se migrace ryb a vodních živočichů po obou stranách toku. Současně bylo v tomto dokumentu ministra uvedeno, že předmětným přezkoumávaným stanoviskem byly zrušeny podmínky č. 2 a č. 41 původního stanoviska EIA a ostatní podmínky byly ponechány, tedy další námitky spolku Egeria, z. s. (údajná duplicita, neuskutečnitelnost, nicotnost dalších podmínek) jsou bez právního významu, neboť zrušené podmínky byly zpět doplněny jako podmínka č. 1.1 a podmínka č. 32 do předmětného stanoviska, a ponecháním ostatních podmínek se nijak nemění formulace původního stanoviska EIA. Vyjadřovat se proto k důvodnosti ostatních uplatněných námitkách spolku Egeria, z. s. by bylo bezpředmětné
- zrušením napadeného rozhodnutí a vrácením věci k novému projednání stavebnímu úřadu bylo odvolacím námitkám fakticky vyhověno.

Vypořádání s námitkami odvolatele II:

- na základě námitky **absence postupu stavebního úřadu dle ust. § 9b zákona o posuzování vlivů** (zvláštní podmínky pro informování veřejnosti) odvolací správní orgán na základě dokumentu č. j. KUZZ 2171/2019 ze dne 10. 1. 2019 nazvaném „Zveřejnění informací a podkladů a zpřístupnění dokumentů, vyjádření, stanovisek a jiných dokladů dle ust. § 9b zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů a seznámení s podklady pro rozhodnutí“ toto pochybení stavebního úřadu napravil tak, že všichni účastníci řízení a dotčená veřejnost mohli uplatnit svá práva v řízení, byť až na úrovni řízení odvolacího. Tímto postupem nebyli ani účastníci řízení ani dotčená veřejnost nijak kráceni na svých procesních právech
- na základě odvolání byla přezkoumána všechna závazná stanoviska dotčených orgánů jejich nadřízenými orgány tak, jak již výše bylo popsáno (text na str. 8 – 9 tohoto rozhodnutí, vypořádání námitkách odvolatele I). Vzhledem k tomu, že odvolatele II brojil proti všem závazným stanoviskům dotčených orgánů pouze obecným tvrzením jejich formální i věcné nezákonnosti bez uvedení konkrétní argumentace, v čem tato nezákonnost spočívala, odvolací správní orgán k vypořádání této námitky pouze obecně odkazuje na výsledky přezkoumání těchto stanovisek ze strany nadřízených orgánů, se kterými byl odvolatel II prokazatelně seznámen
- zrušením napadeného rozhodnutí a vrácením věci k novému projednání stavebnímu úřadu bylo odvolacím námitkám fakticky vyhověno.

Vypořádání s námitkami odvolatele III:

- na základě námitky **absence postupu stavebního úřadu dle ust. § 9b zákona o posuzování vlivů** (zvláštní podmínky pro informování veřejnosti) odvolací správní orgán na základě dokumentu č. j. KUZZ 2171/2019 ze dne 10. 1. 2019 nazvaném „Zveřejnění informací a podkladů a zpřístupnění dokumentů, vyjádření, stanovisek a jiných dokladů dle ust. § 9b zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů a seznámení s podklady pro rozhodnutí“ toto pochybení stavebního úřadu napravil tak, že všichni účastníci řízení a dotčená veřejnost mohli uplatnit svá práva v řízení, byť až na úrovni řízení odvolacího. Tímto postupem nebyli ani účastníci řízení ani dotčená veřejnost nijak kráceni na svých procesních právech
- na základě odvolání byla přezkoumána všechna závazná stanoviska dotčených orgánů jejich nadřízenými orgány tak, jak již výše bylo popsáno (text na str. 8 – 9 tohoto rozhodnutí, vypořádání námitkách odvolatele I). Vzhledem k tomu, že odvolatele III brojil proti všem závazným stanoviskům dotčených orgánů pouze obecným tvrzením jejich nesouladu s evropskými směrnici a metodikou MŽP bez uvedení konkrétní argumentace, v čem případná nezákonnost spočívala, odvolací správní orgán k vypořádání této námitky pouze obecně odkazuje na výsledky přezkoumání těchto stanovisek ze strany nadřízených orgánů, se kterými byl odvolatel III prokazatelně seznámen
- zrušením napadeného rozhodnutí a vrácením věci k novému projednání stavebnímu úřadu bylo odvolacím námitkám fakticky vyhověno.

Vypořádání s vyjádřeními účastníků k podkladům rozhodnutí:

I. Na základě vyjádření žadatele ze dne 8. 2. 2019 k závaznému stanovisku ministra životního prostředí k žádosti odvolacího správního orgánu o potvrzení či změnu závazného stanoviska č. j. MZP/2018/430/620 ze dne 21. 12. 2018 požádal odvolací správní orgán ministra životního prostředí o součinnost při vypořádání věcných námitek žadatele tak, jak již výše bylo uvedeno. Toto vyjádření bylo podle obsahu posouzeno jako podnět k přezkoumání závazného stanoviska dle ust. § 149 odst. 6 správního řádu a tento podnět nebyl shledán důvodným, což bylo sděleno dokumentem vypracovaným náměstkem sekce státní správy MŽP ze dne 23. 4. 2019. K vyjádření žadatele (doručeném 5. 5. 2019) k nezákonnosti takového postupu ze strany MŽP, resp. ministra životního prostředí a k jeho žádosti o nápravu odvolací správní orgán uvádí, že nedisponuje dle právních předpisů žádnými dalšími, příp. jinými právními nástroji, kterými by mohl výsledek postupu ministra životního prostředí při přezkumu závazného stanoviska EIA a následného přezkumu závazného stanoviska ministra životního prostředí jako nadřízeného orgánu dotčeného orgánu na úseku EIA ještě dále přezkoumávat, resp. předat k přezkoumání

II. K vyjádření odvolatelů I, II a III k výsledkům přezkumu závazných stanovisek odvolací správní orgán uvádí, že v nich nebyly uvedeny žádné nové skutečnosti či argumentace, které by měly význam pro rozhodnutí odvolacího správního orgánu.

Na základě výše uvedených skutečností rozhodl odvolací správní orgán tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

Poučení účastníků:

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Rozhodnutí odvolacího správního orgánu je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1 správního řádu.

JUDr. Jana Morávková
referent oddělení stavebního řádu

Toto oznámení musí být vyvěšeno po dobu 15 dnů.

Vyvěšeno dne: 1. 7. 2019

Sejmuto dne: 17. 7. 2019

Razítko, podpis orgánu, který potvrzuje vyvěšení a sejmutí oznámení.

Toto rozhodnutí je podle ust. § 144 odst. 6 správního řádu řádně **doručováno účastníkům řízení stanoveným podle ust. § 85 odst. 2 písm. b) a c) stavebního zákona veřejnou vyhláškou** a to v souladu s ust. § 87 odst. 1 stavebního zákona.

Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenou.

Zveřejňuje-li se písemnost vyvěšením na více úředních deskách, považuje se za den vyvěšení den, ve kterém byla písemnost vyvěšena na úřední desce správního orgánu, který rozhodnutí vydal.

Toto rozhodnutí se vyvěšuje na úřední desce Krajského úřadu Zlínského kraje, Městského úřadu Otrokovice a Obecního úřadu Bělov

Obdrželi

Martin Zábojník, Vrbovec č. p. 202, 671 24 Vrbovec

Ředitelství vodních cest ČR zastoupené AQUATIS a.s. k rukám Ing. Václav Sedmík, IDDS: ghccgrc

Obec Bělov, IDDS: 5jqasq3

Povodí Moravy, s. p., IDDS: m49t8gw

Ředitelství silnic Zlínského kraje, příspěvková organizace, příspěvková organizace, IDDS: jifsbqc

Zlínský kraj, IDDS: scsbwku

Na vědomí

Městský úřad Otrokovice, odbor stavební úřad, IDDS: jfrb7zs

MěÚ Otrokovice, odbor provozní – k vyvěšení veřejné vyhlášky

Obecní úřad Bělov, DS: OVM, 5jqasq3 – k vyvěšení veřejné vyhlášky